

Arrest

**nr. 38 684 van 12 februari 2010
in de zaak RvV X / IV**

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Georgische nationaliteit te zijn, op 26 november 2009 heeft ingediend tegen de beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 20 oktober 2009.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 6 januari 2010 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 27 januari 2010.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter F. HOFFER.

Gehoord de opmerkingen van advocaat K. YAHYAOUÏ, die loco advocaat C. VAN RISSEGHEM verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché P. VERBEKE, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart Georgisch staatsburger te zijn. Op 20 mei 2001 bent u getuige van de moord op Lekso Djikuri door Ghia Chubinidze. Chubinidze is een maffiafiguur die u goed kende aangezien u hem ook "beschermgeld" betaalde in verband met uw zaak. U heeft bij de politie een verklaring afgelegd in verband met de moordpartij. Omwille van deze getuigenis werd u door Chubinidze en zijn handlangers vervolgd. Hij eiste dat u uw verklaring introk. U weigerde en werd later door hen verkracht. Op 29 mei 2001 bent u gevlucht naar Nederland waar u asiel heeft aangevraagd. U kreeg een negatieve beslissing omdat de Nederlandse autoriteiten meenden dat u bescherming kon krijgen van de autoriteiten van uw land. Uw zoon, D. S. (...), die u eveneens vervoegde in Nederland omwille van problemen met Chubinidze, bleef na uw repatriëring op 27 september 2006 achter in Nederland. U heeft sindsdien niets

meer van hem gehoord, ondanks intense pogingen van u om contacten met hem en zijn vrienden te leggen. Tijdens uw verblijf in Nederland vernam u ook dat uw zus, L. T. (...) eind februari 2005 door Chubinidze was vermoord terwijl hij naar u op zoek was. Chubinidze was voor de feiten in mei 2001 veroordeeld tot een gevangenisstraf van drie jaar. Na zijn straf had hij zich kennelijk via uw zus op u gewroken. U weet niet of voor deze feiten door de politie een onderzoek is gestart en Chubinidze juridisch is vervolgd. De familie van uw zus is immers boos op u en wil geen contact met u hebben. In Georgië heeft u zich geconcentreerd op het terugvinden van uw zoon. U schreef brieven naar de presidentsvrouw, welke afkomstig is uit Nederland, maar u kreeg geen antwoord. Daarom wou u in juni 2008 persoonlijk een brief overhandigen aan haar, of aan de president die op dat moment in Tbilisi op bezoek waren. Uw brief werd echter afgenomen door Chubinidze die toen aanwezig was als lijfwacht van de president. Hij zei u dat hij een nieuwe identiteit had aangenomen en vervloekte u omwille van uw getuigenis in 2001. Uit vrees voor represailles van hem ging u een tijdje bij uw buurvrouw logeren. Uw vriendin ging na aantal dagen naar uw appartement en zag dat slot was geforceerd. U ging een klacht indienen bij de politie waar men u zei terug later te komen. U ging enkele dagen later terug maar u trof er Chubinidze aan die u sloeg en bedreigde. U trok uw aanklacht in waarna Chubinidze u meenam naar uw appartement. Hij bedreigde u niet buiten te komen en niemand te contacteren. Hij sloot de deur en u bleef twee dagen binnen. Vervolgens kwam hij terug met een verkoopakte van uw appartement. U werd gedwongen te tekenen waarna Chubinidze u vastbond en vertrok. Na enige tijd kwam uw buurvrouw u bevrijden. U ging vervolgens een tijdje bij uw buurvrouw wonen, maar jullie beseften dat u ook daar niet veilig was. U verbleef achtereenvolgens korte tijd bij een collega, bij familie in Akhlagori en bij een oom in Gori. Toen u daar enkele dagen was brak de oorlog met Rusland uit en diende de hele familie te vluchten. U belandde opnieuw in Tbilisi waar u bij een vriendin verbleef. U belde uw buurvrouw en zij vertelde dat uw appartement in het oog werd gehouden door een onbekende wagen. Ondertussen vernam u dat uw reispaspoort klaar was. U had immers reeds voor de laatste incidenten met Chubinidze besloten opnieuw naar Europa te gaan om uw zoon te zoeken. Op 4 september 2008 vluchtte u via Turkije naar België. Op 15 september 2008 kwam u aan in België waar u dezelfde dag asiel heeft aangevraagd.

B. Motivering

Na uw verklaringen voor het Commissariaat-generaal moet vastgesteld worden dat u uw asielrelaas niet aannemelijk heeft kunnen maken.

Vooreerst kan u geen enkel begin van bewijs voorleggen met betrekking tot de vervolging van Chubinidze op uw zus. U werd tijdens uw eerste gehoor voor het Commissariaat-generaal gevraagd alle mogelijke documenten in verband met de moord te bekomen (CG I,p.4,6). U heeft echter geen enkel begin van bewijs hieromtrent kunnen neerleggen (CG II,p. 2). Nochtans kan verwacht worden dat u over de moord op uw zus toch enige informatie kan bekomen. Het feit dat u in onmin leeft met de familie van uw zus is geen afdoend excuus (CG I,p.4,5). U verklaarde dat u bv. wel contacten heeft gehad met uw neef (CG I,p.4), en u kon ook uw andere kennissen in Georgië contacteren.

Uit uw asiëldossier in Nederland, en waarvan een kopij aan uw dossier is toegevoegd, blijkt dat u een overlijdensakte van uw zus heeft neergelegd. Echter, uit het dossier blijkt ook dat de datum van afgifte onleesbaar is (uitspraak rechtbank 's Gravenhage dd. 2/8/2005) en in het doorgestuurde dossier is het document niet aanwezig. Hoe dan ook is een overlijdensakte an sich geen bewijs van de door u aangehaalde vervolging.

Het is in dit verband ook niet geloofwaardig dat u niet op de hoogte bent van de gevolgen van de moord op uw zus. U weet niet of er een klacht is ingediend, of er een onderzoek is gestart en of er enige juridische vervolging is geweest (CG I,p. 4,5).

U verklaarde tijdens uw eerste gehoor dat u een document in Nederland heeft neergelegd waarin staat dat de Georgische autoriteiten u en uw zoon geen bescherming kunnen bieden (CG I,p.4). Nadat uw dossier uit Nederland is nagekeken, is vastgesteld dat er geen dergelijk document is neergelegd. Er is wel een document van de Georgische juridische autoriteiten aanwezig in uw Nederlands dossier, maar dat stelt dat u zich, ondanks de herhaalde oproepingen voor de zaak van 2001, niet meer bent gaan aanmelden. Hieruit blijkt veeleer het tegendeel van een gebrek aan bescherming vanwege de Georgische autoriteiten. Het feit dat u, ook bij uw laatste gehoor, bij uw verklaring blijft dat er een dergelijk document is neergelegd (CG II,p.2), ondermijnt ook uw geloofwaardigheid.

Inzake de actuele bescherming van de Georgische autoriteiten moet opgemerkt worden dat u niet aannemelijk kan maken dat u geen bescherming kan genieten van de hogere Georgische autoriteiten. U verklaart dat Chubinidze niet alleen banden heeft met de lokale politie, maar ook met de hogere autoriteiten. U kan deze verklaring echter niet staven met objectieve feiten, u verklaart enkel dat dit zo is in Georgië en dat zulke mensen overal bescherming hebben (CG II,p. 3). Het feit dat Chubinidze op dit moment lijfwacht zou zijn van de president betekent echter niet dat hij niet zou kunnen vervolgd worden. Met betrekking tot de vervolgingsfeiten door Chubinidze eind juni 2008 moet opgemerkt worden dat het niet geloofwaardig is dat u, na door Chubinidze op uw appartement te zijn achtergelaten met de

bedreiging dat hij zou terugkomen en beseffende dat deze persoon u heeft verkracht en uw zus heeft vermoord, er niet in geslaagd bent hulp in te roepen vanuit uw appartement. Hiermee geconfronteerd verklaart u dat hij uw sleutel had meegenomen, dat hij de chip van uw GSM had weggegooid en dat hij u zei dat men u vanop de straat in het oog hield, en dat u getracht heeft de aandacht te trekken door te roepen (CG II, p.3,4). Dit is niet aannemelijk. U woonde in een appartementsblok, en het is bijgevolg niet geloofwaardig dat u gedurende 48 uur waarin u vreesde voor uw leven, niemand van de overige bewoners hebt kunnen waarschuwen of hun aandacht trekken, hetzij door geschreeuw, hetzij door op de muren/deuren te kloppen, bv. wanneer bewoners zich in de gang van het appartementsblok bevonden.

Wat de vraag naar de toepassing van art.48/4,§2 c) van de Vreemdelingenwet tenslotte betreft, blijkt, in het licht van de recente gebeurtenissen in Georgië, uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie bij het administratief dossier is gevoegd, dat op 13 augustus 2008 een staakt-het-vuren tussen Rusland en Georgië werd afgesloten dat een einde stelde aan de vijandelijkheden. In de praktijk blijven Russische troepen aanwezig in de separatistische regio's Zuid-Ossetië en Abkhazië. Elders hebben de Russische troepen zich volledig van het Georgisch grondgebied teruggetrokken. Bijgevolg kan er voor u, als Georgisch staatsburger van Georgische origine, op dit moment geen reëel risico op ernstige schade als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict worden vastgesteld.

Er dient bijgevolg te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

De door u voorgelegde documenten kunnen voorgaande appreciatie niet wijzigen. De geboorteakte van uw overleden man, uw weduwekaart, werkbadge en drie medische attesten betreffen gegevens die niet ter discussie staan en die geen betrekking hebben op uw persoonlijke problemen. Ook de documenten aanwezig in uw asiëldossier in Nederland kunnen voorgaande appreciatie niet wijzigen. Uw identiteitskaart en de geboorteakte van u en uw zoon betreffen enkel identiteitsgegevens. Het uittreksel uit het juridisch dossier vanwege het Ministerie van Binnenlandse Zaken werd hoger reeds besproken. De medische attesten van uw zwager, de vriend van uw zoon en van uw zus betreffen hun medische problemen/verwondingen maar nergens is vermeld of kan afgeleid worden dat deze gelieerd zijn aan uw problemen. De notariële akte in opdracht van uw zus bevat enkel een verklaring dat zij uw mail en post vernietigd heeft.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1.1. Verzoekster vraagt om de bestreden beslissing te hervormen en aan haar de vluchtelingenstatus te "verlenen".

In ondergeschikte orde vraagt zij om aan haar de subsidiaire beschermingsstatus te verlenen.

In uiterst ondergeschikte orde vraagt zij om de bestreden beslissing teniet te doen.

2.1.2.1. In het eerste middel voert verzoekster de schending van "het beginsel van goed bestuur" aan. Dit beginsel houdt volgens haar in dat de Commissaris-generaal zich moet informeren over de toestand in haar land van herkomst, van haar geen negatieve bewijsvoering mag vorderen en rekening moet houden met haar toestand.

De Commissaris-generaal geeft immers niet aan welke documenten verzoekster had kunnen neerleggen om te bewijzen dat de overheid haar niet kan beschermen. Verzoekster ziet niet in hoe zij kan bewijzen dat de overheid haar klacht weigert te noteren.

Verzoekster heeft documenten neergelegd die bevestigen dat zij getuige is geweest van een moord en dat zij daarover een getuigenis heeft afgelegd. Zij heeft ook bewijzen neergelegd van haar identiteit en van de gezondheidstoestand van haar familie.

Verzoekster voert aan dat haar asiërelaas niet tegenstrijdig is en dat zij duidelijke details heeft gegeven. Verzoekster stelt dat het alom bekend is dat de internationale gemeenschap de handelingen van de Georgische overheid geregeld aanklaagt, alsook de schending van de mensenrechten in gerechtelijke procedures, het politiegeweld en het gebrek aan vervolging van daders.

Verzoekster stelt dat het onmogelijk is om bewijzen te verzamelen over de moord op haar zus en over de eventuele vervolging van de dader omdat haar familie haar haat en haar verantwoordelijk stelt voor de dood van haar zus en zij zich schuldig voelt.

Het is tot slot algemeen geweten dat weinig mensen reageren wanneer ze getuige zijn van agressie. Dit geldt des te meer in een land waar corruptie en straffeloosheid alomtegenwoordig zijn.

2.1.2.2. In het tweede middel voert verzoekster de schending aan van “de interne motivering van bestuurshandelingen”.

Zij stelt dat de Commissaris-generaal de geloofwaardigheid van haar asielrelaas niet in vraag stelt en de neergelegde stukken zonder enige motivering uit de debatten weert. Bovendien zwijgt de Commissaris-generaal over de Georgische context en over de lokale problemen.

Met betrekking tot de subsidiaire bescherming steunt de Commissaris-generaal zijn beslissing op het Russisch-Georgisch conflict, terwijl verzoekster nooit gewag heeft gemaakt van enig probleem verbonden aan deze oorlog. De Commissaris-generaal vermeldt in zijn beslissing niets over het feit dat verzoekster deel uitmaakt van de risicogroep van de alleenstaande vrouwen. Nochtans zijn er veel gevallen bekend van afpersing en worden zij vaak verplicht valse verkoopsovereenkomsten te tekenen.

2.2.1. Verzoekster voert de schending van het beginsel van goed bestuur aan maar geeft niet aan welk rechtsbeginsel zij geschonden acht. De uiteenzetting van een middel vereist nochtans dat duidelijk en precies wordt aangegeven welke rechtsregel geschonden is (RvS 3 juli 2007, nr. 173.112). Het is niet aan de Raad om veronderstellingen te maken over de juiste bedoeling van verzoekster.

2.2.2. Uit de bestreden beslissing blijkt dat de Commissaris-generaal heeft geoordeeld dat verzoekster er niet in geslaagd is om aannemelijk te maken dat zij een vrees voor vervolging koestert in de zin van het Vluchtelingenverdrag of een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Verzoekster heeft haar asielrelaas immers niet aannemelijk kunnen maken. Daarnaast heeft de Commissaris-generaal vastgesteld dat er op dit ogenblik in Georgië geen toestand van willekeurig geweld heerst, zodat ook op grond van artikel 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet geen subsidiaire bescherming kan verleend worden. Verder heeft de Commissaris-generaal de door verzoekster neergelegde documenten wel degelijk besproken en geeft hij duidelijk aan waarom deze documenten de hierboven vermelde beoordeling niet kunnen wijzigen. De bestreden beslissing wordt bijgevolg gedragen door motieven die in rechte en in feite aanvaardbaar zijn en die uit de beslissing zelf blijken. De motiveringsplicht is niet geschonden.

2.2.3.1. De Commissaris-generaal is niet verplicht om de leemten in de bewijsvoering van de vreemdeling zelf op te vullen of om de vreemdeling bij te staan in zijn inspanningen om het statuut van vluchteling te verkrijgen (RvS 16 november 2006, nr. 164.792). De Commissaris-generaal moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn. De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel bij de asielzoeker zelf. Zoals ieder burger die om en erkenning respectievelijk toekenning vraagt, moet hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 16 februari 2009, nr. 190.508; RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124). Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (RvS 7 oktober 2008, nr. 186.868; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 204). Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die een toekenning van bescherming kunnen rechtvaardigen.

2.2.3.2. Verzoekster heeft geen enkel stuk neergelegd over de moord op haar zus en zij toont evenmin aan dat zij ernstige en aanhoudende pogingen heeft ondernomen om alsnog enige bewijsstukken te verkrijgen. Verzoekster heeft nochtans verklaard dat zij in Georgië vrienden heeft (gehoorverslag CGVS 10 februari 2009, 2). Bovendien blijkt uit het administratief dossier dat zij in 2005 wel in staat was om vanuit het buitenland documenten over de moord op haar zus te verkrijgen. De uitspraak van 2 augustus 2005 van de voorzieningenrechter van 's-Gravenhage vermeldt immers dat verzoekster een overlijdensakte en een verklaring van het Openbaar Ministerie over de moord op haar zus overlegde.

Verzoekster maakt aldus niet aannemelijk dat het voor haar onmogelijk is om stukken te verzamelen. Dat haar familie haar haat en zij zich schuldig voelt, volstaat niet als verklaring.

De stukken die over haar identiteit en over de gezondheidstoestand van haar familie handelen, tonen niet aan dat zij of haar familie vervolgd wordt. Hetzelfde geldt voor het document waarin het Georgische Ministerie van Binnenlandse Zaken verklaart dat verzoekster ooggetuige is geweest van een moord en dat zij meerdere keren werd opgeroepen voor een getuigenverhoor maar nooit is verschenen.

Verzoekster verwijst in haar verzoekschrift naar de algemene toestand in Georgië en haalt daarbij een aantal bronnen aan maar laat na de nodige bewijsstukken aan haar verzoekschrift toe te voegen. Hoe dan ook volstaat een verwijzing naar de algemene toestand niet maar dient zij haar concrete problemen aannemelijk te maken. Uit het feitenrelaas blijkt overigens dat de dader van de moord waarvan verzoekster getuige was wel degelijk veroordeeld werd.

Het is verder weinig aannemelijk dat niemand in het hele appartementsgebouw zou gereageerd hebben toen verzoekster twee dagen in haar appartement opgesloten zat en zij op de deuren en de muren sloeg en om hulp riep. Bovendien legde verzoekster over deze gebeurtenissen tegenstrijdige verklaringen af. Aanvankelijk beweerde zij dat zij een paar uur vastgebonden zat nadat Chubinidze haar had gedwongen om de verkoopsovereenkomst te tekenen en haar vriendin toen kwam kijken (vragenlijst CGVS 13 oktober 2008, 3). Tijdens het eerste gehoor verklaarde zij echter dat haar vriendin pas na twee dagen kwam kijken (gehoorverslag CGVS 17 november 2008, 6). Nochtans mag redelijkerwijze verwacht worden dat dergelijke gebeurtenissen in haar geheugen gegrift staan en verzoekster hierover dus consistente verklaringen aflegt.

Tot slot maakt verzoekster niet aannemelijk dat de Georgische overheid haar niet kan beschermen. Verzoekster heeft zich immers enkel tot de plaatselijke politieafdeling gewend maar zij heeft geen hulp gezocht bij een andere afdeling of bij een andere dienst.

Aldus kan er geen geloof gehecht worden aan verzoeksters asielrelaas en maakt zij niet aannemelijk dat zij dient te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin.

2.2.3.3. Herhaald weze dat ook wat de subsidiaire bescherming betreft de bewijslast op de asielzoeker rust die aan de hand van concrete elementen moet aantonen dat hij beantwoordt aan de voorwaarden van de subsidiaire beschermingsstatus (RvS 3 september 2008, nr. 185.993).

Verzoekster toont op geen enkele wijze aan dat zij bij een terugkeer naar Georgië als alleenstaande vrouw het risico loopt om afgeperst te worden en dat de Georgische overheid haar daartegen niet kan beschermen. Mede gelet op de ongeloofwaardigheid van haar asielrelaas maakt zij aldus niet aannemelijk dat zij bij een terugkeer naar haar land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, a en b van de Vreemdelingenwet.

Verder toont verzoeker niet aan en is er geen gegeven voorhanden dat er op dit ogenblik in Georgië een toestand heerst van willekeurig geweld in de zin van artikel 48/4, § 2, c van de Vreemdelingenwet.

2.2.4. Verzoekster geeft niet aan welke substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing kleeft die door de Raad niet kan worden hersteld of welke essentiële elementen ontbreken in de zin van artikel 39/2, §1, 2° van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen.

2.3. In zoverre de middelen ontvankelijk zijn, zijn ze ongegrond.

De bestreden beslissing is gesteund op afdoende gronden die de Raad beaamt en overneemt.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twaalf februari tweeduizend en tien door:

dhr. F. HOFFER

kamervoorzitter,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

F. HOFFER